

نظم اشیاء

دیرینه‌شناسی علوم انسانی

میشل فوکو

مترجم: یحیی امامی

پژوهشگاه مطالعات فرهنگی و اجتماعی
دانشگاه هنر تهران، تهران

فهرست

یازده	دیباچه پژوهشکده
۱	مقدمه چاپ انگلیسی
۱۱	پیش‌گفتار
	بخش ۱
۳۱	فصل ۱؛ زنان عالی تبار
۵۵	فصل ۲؛ نثر جهان
۵۵	چهار همانندی
۶۹	امضاءها
۷۷	حدوده‌های جهان
۸۴	توشتار اشیاء
۹۶	هستی زبان

فصل ۱

زنان عالی تبار^۱

I

نقاش اندکی عقب‌تر از پرده نقاشی خود ایستاده است [۱]. او به الگوی خود نگاه می‌کند؛ اگرچه ممکن است که او لین حرکت قلم هنوز انجام نشده باشد اما احتمالاً به این مسأله فکر می‌کند که پاره‌ای از ریزه‌کاری‌های پایانی را [به نقاشی] اضافه بکند. دستی که قلم مو را گرفته به چپ، به سمت تخته‌شستی [یا جارنگی] خم شده و برای لحظه‌ای بین بوم و رنگ‌ها بی‌حرکت مانده است. دست پرمهارت در وسط هوا معلق است و در نگاه نقاش در حالتی از جذبه متوقف مانده؛ و نگاه نیز به نوبه خود منتظرِ ژست متوقف مانده است. بین نوک قلم و نگاه خشن، منظره در شرف رها ساختن حجم‌اش است.

اما نه بدون نظام دقیقی از ترفندها. نقاش، با ایستادن اندکی عقب‌تر، خودش را در یک طرف نقاشی‌ای قرار داده است که روی آن کار می‌کند.

۱) ندیمه‌ها؛ نام نقاشی‌ای است که ولاسکر، نقاش اسپانیایی، در سال ۱۶۵۶ آن را کشیده است. این اثر یکی از مشهورترین نقاشی‌های جهان است و در موزه پرادو مادرید نگهداری می‌شود. لوکا جورданو گفته است که این نقاشی «الهیات نقاشی» است. سر توماس لاورنس گفته که این نقاشی فلسفه‌ای هنر را مجسم می‌کند. — م.

فصل ۱

زنان عالی تبار^۱

I

نقاش اندکی عقب‌تر از پرده نقاشی خود ایستاده است [۱]. او به الگوی خود نگاه می‌کند؛ اگرچه ممکن است که اوئین حرکت قلم هنوز انجام نشده باشد اما احتمالاً به این مسأله فکر می‌کند که پاره‌ای از ریزه‌کاری‌های پایانی را [به نقاشی] اضافه بکند. دستی که قلم مو را گرفته به چپ، به سمت تخته‌شستی [یا جارنگی] خم شده و برای لحظه‌ای بین بوم و رنگ‌ها بی‌حرکت مانده است. دست پرمهارت در وسط هوا معلق است و در نگاه نقاش در حالتی از جذبه متوقف مانده؛ و نگاه نیز به نوبه خود منتظرِ رُست متوقف مانده است. بین نوک قلم و نگاه خشن، منظره در شرف رها ساختن حجم‌اش است.

اما نه بدون نظام دقیقی از ترددات. نقاش، با ایستاندن اندکی عقب‌تر، خودش را در یک طرف نقاشی‌ای قرار داده است که روی آن کار می‌کند.

۱. (The maids of honour) Las Meninas، ندیمه‌ها؛ نام نقاشی‌ای است که ولاسکر، نقاش اسپانیایی، در سال ۱۶۵۶ آن را کشیده است. این اثر یکی از مشهورترین نقاشی‌های جهان است و در موزه پرادو مادرید نگهداری می‌شود. لوکا جورданو گفته است که این نقاشی «الهیات نقاشی» است. سر توماس لاورنس گفته که این نقاشی فلسفه‌ی هنر را مجسم می‌کند. — م.

به عبارت دیگر، برای ناظری که در زمان حاضر او را مشاهده می‌کند او در سمت راست بوم است، در حالی که بوم کل انتهای سمت چپ را اشغال می‌کند. صفحه پشتی بوم به سمت ناظر چرخیده است: ناظر نمی‌تواند هیچ بخشی از آن را ببیند، به جز طرف معکوس آن را، به همراه قاب بزرگی که بوم بر روی آن کشیده است. از طرف دیگر، تمام قدر نقاش کاملاً قابل مشاهده است؛ به هر تقدیر، بوم بلند نقاش را پنهان نکرده است، بومی که ممکن است بهزودی او را وقتی دوباره قدمی به سوی آن برミ‌دارد تا به کارش بازگردد جذب خود کند، او بی‌تردید، همین الان، در این لحظه، در برابر چشمان ناظر از چیزی سربرمی‌آورد که در اصل به تعییری قفس بزرگی است که به وسیله سطحی که او نقاشی می‌کند به عقب پرتاپ شده است. اکنون می‌توان دید که او در لحظه‌ای خاموش، در مرکز خشی این نوسان، گرفتار شده است. بدن تیره و چهره روشن او در نیمه‌راه بین دیدنی و نادیدنی قرار دارد: نقاش در حالی که از آن بوم در ورای نظر ما پدیدار می‌شود، به نگاه ما وارد می‌شود؛ اما وقتی در یک لحظه قدمی به سمت راست برミ‌دارد خودش را از نگاه ما کنار می‌کشد و در این حالت دقیقاً در جلوی بومی که نقاشی می‌کند ایستاده است؛ وی وارد ناحیه‌ای می‌شود که نقاشی اش، که برای لحظه‌ای فراموش شده است، بار دیگر برای او، عاری از سایه و عاری از خاموشی، قابل دیدن می‌شود. گویی نقاش نمی‌تواند همزمان در تصویری دیده شود که او در آن بازنمایی می‌شود و یا آن چیزی را ببیند که روی آن چیزی را بازنمایی می‌کند. او در آستانه این دو مشاهده پذیری¹ ناسازگار فرمان می‌راند.

نقاش نگاه می‌کند، چهره او اندکی برگشته و سرش به سمت شانه خم شده است. او به نقطه‌ای خیره شده که اگرچه نادیدنی است [اما] مان، ناظران،